

αὐτῶν κατασκευὴν, καὶ τὰ Οστρακόδερμα τοῦ Νῶε, διὰ τὸ παράδο-
 ξον αὐτῶν μέγεθος. Αἱ πλείσται κογχύλαι εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν
 στρωμάτων τῆς τιτάνου· αἱ δὲ ὀλιγώτεραι ἐντὸς τοῦ ἄμμολίδου.
 Πρὸς τούτοις ἐκθάπτονται πολλάκις ἀπολελιθωμένα κόκκαλα καὶ ὀ-
 δόντια, καὶ ὀλόκληρα σκελετὰ μεγάλων μεσημβρινῶν ζώων, εἰς τό-
 πους τοιούτους, ὅπου τῶρα εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσωσιν οἷον ἐλεφάν-
 των, ῥινοκέρων, φαλαινῶν κατὰ τὴν Γερμανίαν, καὶ πλῆθος πολὺ πα-
 ρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας. Προσέτι εὐρίσκονται
 κόκκαλα τοιαῦτα, κατὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Οὐγγαρίαν, ζώου τινὸς
 ὁμοίου μὲ ἄρκτον, ὅμως πολὺ μεγαλητέρου. Ὡσαύτως ἐκσκάπτονται
 καὶ ἐπὶ τὴν Ἀρκτικὴν Ἀμερικὴν, παρὰ τὸν ποταμὸν Οἶον, κόκκαλα
 ἀπολελιθωμένα ζώου τινὸς πολὺ μεγαλητέρου παρὰ τὸν ἐλέφанта, τὸ
 ὅποιον ὡς ἐκ τῶν ὀδόντων εἰκάζεται σαρκοφάγον· εἰς τοῦτο τὸ ζῶον
 ἀποδίδονται καὶ τὰ τῆς Σιβηρίας Μαμμούτια κόκκαλα, καὶ οἱ ἀπο-
 μεταλλωθέντες μεγάλοι τραπεζῖται ὀδόντες, ἐξ ὧν κατασκευάζεται ὁ
 Γαλλικὸς ὄνυξ. Ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ Ἀσιανοὶ ὄνυχες ὑπολαμβάνονται
 ὡς ὀδόντες ἰχθύος, οἱ ὅποιοι μετεβλήθησαν εἰς λίθον τόσον σκληρόν·
 ὥστε κρουόμενοι μὲ τὸν χάλιβα σπινθοβολοῦσιν. Ἀξιόλογοι τυπόλι-
 θοὶ ὑπάρχουσι κατ' ἐξοχὴν, οἱ εὐρισκόμενοι ἐπὶ τὴν Γερμανίαν, Ἀγ-
 γλίαν, καὶ Γαλίαν, ἐκ φυτῶν τῶν Ανατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμε-
 ρικῆς· τὰ πλείστα ὅμως τούτων εἶναι ἀμφίβοла καὶ δυσδιάκριτα.
 Εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀπολελιθωμένων κοκκάλων
 δὲν εὐρέθη ποτὲ ἀνθρώπινον κόκκαλον· ὅθεν συμπεραίνεται ὁ ἀνθρώ-
 πος ὡς πλάσμα νεώτερον.

Γεωγρ. Α. Γασπάρ.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΡΑΚΑΝ.

Μαρία Ζάρη Γουρνάη, Θετὴ κόρη τοῦ Μονταίγνου,
 ὑπῆρξε μία τῶν ἐπισημοτέρων γυναικῶν τοῦ αἰῶνός της.
 Οὕσα ὅλως διόλου ἐκδοτος εἰς τὴν σπουδὴν, δὲν ἠθέλη-
 σε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν κόσμον. Εἰς δὲ τὸ γῆράς της, ἐπε-
 θύμησε νὰ ἴδῃ τὸν τότε περίφημον ποιητὴν 'Ρακάν, ὅς-
 τις καὶ προσδιώρισε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἔ-
 μελλε νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Δύο φίλοι ὅμως τοῦ 'Ρακάν,
 μαθόντες τὸ πρᾶγμα, ἐφαντάσθησαν νὰ κάμωσι τὴν
 ἀκόλουθον ἀστειότητα τὴν ὁποίαν καὶ ἐπέτυχον ἀξιόλο-
 γα. Εἰς ἑξ' αὐτῶν ἔρχεται μίαν ὥραν πρὸ τῆς διωρισμέ-
 νης εἰς τὴν Κυρίαν ταύτην, λέγων ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ 'Ρα-
 κάν. Ἡ Γουρνάη εὐχαριστηθεῖσα διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ψευ-
 δώνυμος οὗτος 'Ρακάν τῆς ἐδείκνυε προθυμίαν, τὸν ὑπε-

δέχθη καὶ αὕτη μετὰ μεγάλης οἰκειότητος. Οὗτος δὲ ἀρκετὰ πνευματώδης καὶ πολύπειρος ὢν, ἐνησχολήθη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ τὴν ἀναφέρῃ διὰ τὰ συγγράμματα τὰ ὅποια εἶχε κάμειν αὕτη, καὶ μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἀνεχώρησε θέλξας αὐτὴν τὰ μέγιστα. Μόλις δὲ εἶχεν ἀναχωρήσειν οὗτος, καὶ ἀμέσως ἀνήγγειλαν εἰς τὴν Γουρνάην πάλιν ὅτι ἔρχεται ὁ 'Ρακάν. Ἡ Γουρνάη νομίσασα ὅτι ἐλησμένησέ τι, σηκώνεται διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῇ· μὲ μεγάλην τῆς ἐκπληξιν μ' ὅλον τοῦτο βλέπει ἄλλον τινὰ διάφορον τοῦ 'Ρακάν τὸν ὅποιον εἶχεν ἤδη ἀφήσειν. — Ἦτο δὲ ὁ δεύτερος φίλος. — Ἐξηγοῦνται· βεβαιώνει οὗτος ὅτι εἶναι ὁ ἀληθὴς 'Ρακάν, δεικνύει ὅτι ἐπειράχθη διὰ τὸ ὅποιον τὴν ἔπαιξαν, καὶ ἡ Γουρνάη τελευταῖον ἐγέλασε παρὰ πολὺ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐξέρχεται καὶ οὗτος, καὶ ἡ γραῖα, ἥτις εἶχε μάλιστα εὐχαριστηθῇν πλειότερον ἀπὸ αὐτὸν παρὰ ἀπὸ τὸν πρῶτον, τὸν ὑπέλαβεν ὡς ἀληθῆ 'Ρακάν, καὶ τὸν ἄλλον ὡς ψευδῆ. Ἀλλὰ, μόλις ἐξελθόντος καὶ τούτου, ἐφάνη καὶ ὁ ἀληθὴς 'Ρακάν. — Τί; καὶ ἄλλος 'Ρακάν ἐφώναξε μὲ ὀργὴν ἡ Γουρνάη. Καὶ, πλησιάσασα εἰς τὸν ποιητὴν, τὸν ἐρωτᾷ· ἂν ἤλθε μὲ σκοπὸν νὰ τὴν πειράξῃ. Ὁ 'Ρακάν φύσει δειλὸς ὢν, ἠρυθρίασε, καὶ οὔτε ἠδυνήθη καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του. Ἡ ταραχὴ τοῦ αὐτοῦ ἔκαμε τὴν κυρίαν τελευταῖον νὰ πεισθῇ ὅτι εὐμφώνησαν νὰ τὴν παίξωσιν· ἐκβαλοῦσα λοιπὸν τὸ σανδάλιόν της, ἤρχισεν νὰ τὸν τύπτῃ μέχρις οὗ τὸν ἐδίωξε τῆς οἰκίας.

Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ.

Εἰς Ἀμαδὰν ὑπῆρχε περίφημός τις Ἀκαδημία. Ἡ τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος καὶ κυριώτερος κανὼν συνίστατο εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας λέξεις· "Οἱ Ἀκαδημιακοὶ ὀφείλουσι νὰ σκέπτονται πολὺ, νὰ γράφωσιν ὀλίγον καὶ νὰ ὁμιλοῦσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον." Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ σιωπηλὴ Ἀκαδημία, καὶ ὅλοι οἱ πεπαιδευμένοι τῆς Περσίας ἐπεθύμουν